

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“

в Австро-Угорщині: на цілий рік 16 кор., на пів року 8 кор., на чверть року 4 кор., на місяць 1 кор. 50 сот в Росії: на цілий рік 8 карбованців, на пів року 4 карб. в інших державах: на цілий рік 32 фр., на пів року 16 фр.

Передплата на „Буковину“ разом із тижневником „Руска Рада“

на цілий рік 18 кор. (вкл. 9 рублів або 34 фр.) а на пів року 9 кор., вкл. 4-50 р., або 17 фр. Поодиноке число 10 сотиків.

БУКОВИНА

Виходить кожної середи, п'ятниці і неділі.

Редакция, адміністр. і експедиция „Буковини“

в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.

Ч. телефону 176.

Адрес для телегр.: „Буковина — Чернівці“.

Оголошення приймає ся по 20 сот. від стрічки. „Надіслане“ по 40 сот. від стрічки. При частійших замовленнях відповідний рабат. Рекламній неопечатані вільні від порта. Рукописи звертає редакция лише за попереднім застереженням і залученем належності поштової.

В справах редакційних можна усно порозумівати ся що дня від 9—10 рано і 2—3 по пол. крім неділя і свят.

Справа учительської платні.

Нині буковинський Сойм порішив наново справу учительської платні, а залагодив єї одноголосно після предложеня скарбової комісії, котра на своїм останнім засіданню згодила ся на однудушну ухвалу клубу руских послів. А рішено єю справу так, що Сойм добачає в доходах з пропінацийного закону достаточне покриття видатків, які сполучені з новим законом о платні учительській, не накладаючи ніяких нових тягарів на податників. Доки ж наступить санкція сего закона Сойм признає ковечну потребу безпроводочного поліпшення доходів учительства і підвищення тому від 1. листопада с. р. дотеперішній дорожничий додаток з 25 на 42 процент а то так, що учительство II. категорії побирати ме дорожничий додаток 400 К, а проче учительство 300 К, згладно 200 К для всіх сталих учителів, що не мають права на квагірово, а надто додаток по 100 К до 3, 4, 5 і 6 квінквенії. Сей дорожничий додаток виносить темер о чверть міліона більше як дотеперішній і тривати ме аж до санкції нового закону о учительській платні.

Сею ухвалою усунено попередню ухвалу комісії, щоби дати тільки на одноразову допомогу 100.000 К.

Із ухвали Сойму виходить, що руский клуб згодив ся на покриття платні учительської після нового закону виключно з доходів пропінацийі без ніякого обтяження податків на єю ціля, хоч не вірить в те, що се покриття виовні забезпечене а тим то й санкція закону запоручена.

Що не тільки більшість соймова не бачить єї повности, а навіть і тих кілька послів, що не оглядають ся на задні колеса, ба й сам др. Аврель Ончул признає можливість, що сей закон мимо всяких оптімістичних надій не одержить санкції, про се свідчить найкраще ухвала дальшого постійного дорожничого додатку після предложеня д-ра Стоцкого, яке руский клуб одобрив одноголосно.

Недалека будучність, бо від нового року 1908 ділять нас всего на всего кілька тижнів, покаже, хто був у праві, чи совієтні рускі послы з др. Стоцким на чолі, чи Ончул і тов., що з легким серцем обіцяють золоті гурни на вербі. Тоді то й вийде на верх, чи ті є приятелями учительства, що, не снитавши броду, тягнуть їх легкодушно далі в пропасть, тай чи ті є ворогами учительства, на котрих накидують ся нині з грозьбами, з лайкою ба і з клеветами засліплі дурисьвітами учителі.

Поживем, побачимо і поговоримо оісля ще спокійне слово і з руским учительством, котре пішло під провід Кісановича і тов., покинуло давню щирість і отвертість супроти своїх провідників, раліло ся не з тими, котрі дали докази, от хочби нераз (нибір учителя на посла до Ради державної) на те, що вони приятелями учительства не тільки на словах і обіця-

ках, але й на ділі... Висланники наших найтяжших національних ворогів скикували наради руского учительства, на які не запрошувано наших послів, бо дурисьвіти знали вперед що тоді вийшла би правда на верх, що отворили би ся очи не одному, як се дійсно й стало ся на таких зборах в Сереті і у Вашківцях, де переконали послы зібраних, чия правда... Та агітаторам Ончулівским ходило як раз о те, щоби натроудити руске учительство проти руских послів, до чого сам Аврель Ончул дав починок на зборах т. зв. краєвого товариства. Скажугь, чому не явили ся рускі послы на сих зборах? На се дано відповідь відпоручникам, котрі запрошували на єї збори, а то: що рускі послы не стануть ніколи під команду Кісановича і т. п.

Се най затамлять собі раз на все всі ті, що по слушні приказам компанії зноза „N. fr. Lehrerzeitung“, яка воює терором і клеветами. Най замятають собі й те, що нинішні рускі послы не лякають ся ніяких грозьб а підуть тільки тою дорогою, яка веде до добра усего народу, його загалу, а ніякої поодинокій класи, на яку пуегнали ся ті, що верховодять між учительством без розбору средства...

Учительство най не забуває, що воно є тільки дрібною частиною народу, якої доля тісно звязана з долею цілого народу. Годі проте ставляти євй становий інтерес понад інтерес загалу, а треба дбати о згоді обох. Годі злещувати євою долю на кошті цілого народу, який він не в силі понести. Треба памити, що нарід має ще безліч незаспокоєних потреб культурних, на які нема средств, коли весь добуток піде в один бік.

На остаток конче учительству і в найбільшій розгарі не спускати з ока те, що темні дуси тільки й чигають на всяку нагоду, щоби розирити маси проти учительства і розвести завзяту боротьбу, аби зломити всякий вплив учительства на нарід. Сей досвід зробило вже чамало учителів на власній шкпірі і повинні б бути віджрамаючим приміром, щоби не давати ворогам нового оружя в руки, яким мусят стати нова платня, наколи б задля неї треба під вислати додатки до податків.

Огнєх кілька слів треба було доконче сказати нашому учительству при єій нагоді, щоби охолодити горючку, в яку загнали єго єввідомі і несвідомі агенти безсовієтних газардників, що ставляють долю усего краю на послідню карту, яка ще покищо остала в їх руках, щоби тільки хоч на хвилину ще удержати ся зверху.

Кінчимо покищо щирим бажанем, щоби нинішня ухвала Сойму вийшла на добро не тільки учительству, але й всему краєви, та щоби нікому не прийшло ся жалувати сего кроку або дізнати немилото розчарованя!

Записки з Сойму.

Дневний порядок вчерашнього 4. засіданя з суботи 5. с. м. такий: 14 резерватів, між ними мотивоване внеску п. Пігуляка в справі заложена телефонічної єїги з Непоколовць до Стефанівки, дебасти над новим уставом громадским і ординацією виборчою до громад, над знесенем обшарів двірських, над фондом шкільним за рік 1907., звіг фінансової комісії що до внеску п. А. Ончула в справі закушна і парцеляційі ґрунтів гр. прав. реліґійного фонду.

П. Волчинський виступив з румуньского клубу. „Що до мене — сказав він редакторови „Сєгн. Tagblatt-y“ — можу заявити вам стілько, що ріжницю між нами (зн. консерватистами) а прочими послами є того рода, що дальше іти нам разом неможливо. Питанє, чи клуб загалом удержить ся“. І справді: п. Попович цілком в Соймї не показуєт ся, п. Фльондор належить до него лиш формально, а бар. Гормузакі, хоч боярин, належить більше до демократів. Одноцільний румуньский клуб є отже ілюзією.

В п'ятницю прибув до Черновець посол Н. Василько і взяв участь в засіданю комісії фінансової. За його інтервенцією допроваджено до компромісу між внеском др. Стоцкого і д-ра Ончула в справі реґуляції учительської платні. Зреформований внесок п. Стоцкого звучить: „Краєвий сойм покритє з доходів ухваленого пропінацийного закона видатки получені з ухваленим давніше проектом реґуляції учительської платні і виждає його санкціонуваня. Доки законопроект одержить цєс. санкцію, буде виплачувати ся учителям від 1. листопада с. р. місячно яке дорожничий додаток таку суму, яка відновідає внескови п. Стоцкого.

Нова громадсна ординация виборча.

(Дальше)

III. О виборах. § 9. Выборы має начальник громади розписати публичним оповіщенням 8 день наперед і визначити в оповіщеню місце, день і час, т. є. годину, в якій мають почати і скінчити ся вибори, як також евентуальні тіснійші вибори, котрі треба призначити найменше 2 дни пізнійше; крім того має подати число радних та їх заступників, що мають бути вибрані кождим тілом. Коли вибори відбувають ся в кількох секціях, то в оповіщеню виборчим має бути подане місце і час виборів у всіх секціях як також, котра виборча комісія має обчислити і проголосити загалний вислід голосованя.

СЕ І ТЕ.

(Передрук дозволений тільки „Зеркалу“.)

Галицькі звичаї.

Страх сердитий Мако — їсін,
Що не всі такі, як він,
Що макітру витирав,
Доки з неї мід лизав;
Якже меду вже нема,
Він макітру розбива,
Всіх лякючи зове,
Що не роблять те само.
До Некультурних.
Ми не прийшли сюди до вас,
Щоби за хліб із вами враз
У згоді працювати;
Ми проміняли лядний рай
На те за вас „зелений“ край,
Щоб вам культуру дати.

А звістно, всюди так бува,
Що некультурним прав нема,
А тільки обовязки;
Тому не диво, що і ми,
Як нас навчили Поляки,
Для вас не знаєм ласки.

Літературні новини.

Ще не покінчив ся друк єноменальної наукової праці славнозвістного ученого д-ра Макоґона у єйлетонї „Руслана“, а вже невтомимий труженник надляв Україну новим твором, себто глибоко ученою критикою ц. к. поезий Поповича в „Зеркалі“, за якими піде розбір ц. к. поезий Воробєвича, Федьковича і др., що на велике обурєне деяких ц. к. профєсорів писали теж такі огодні стішилиця. Др. Макоґін надїє ся від єєї праці напевно покликаня на профєсора українського університету в Яворові.

Др. Макоґей: „Далеко кудому до заяця“ або моя кандидатура до Ради державної в куряї мішчухів яворівських, вийшла з друку як відбитка із „Зеркала“ і розсилає ся даром.

Др. В. Соловський: „Буковиньско пекло а галицький рай“ або „Як вносити розкладовий дус в єгідну громаду“. Накладом академічного товариства „Січ“, присвята ученикам пригетовлюючих курсів до гімназій.

Др. Я. Рачевський: „Як нищити директорів, що віддаляють нездібних супленгів“. Траґікомедія без кінця.

Загадка.

До якої партії належить др. Г. Ліп?
До клерикальної!
Чому?

Він же-ж зрік ся офіційально на засіданю тов. єввящеників кандидатури в користь „попа“.

Байка.

О сєд. Дивую ся, як може один чоловік писати про справи євльольогічній, політичній, ба навіть про господарєнї...

Курка. Се диво хіба для таких, як ти.

Сумна вістка.

Славнозвісні профєсори др. Макоґін, др. Бібінський, др. Віємович і тов. череночать ся назад туди, відки прийшли, бо надокучило їм вчати після непотрібних учебників Поповича а на власні не годні здобити ся. Наша громада прийме безперечно єю сумну вістку про утрату таких щирих товаришів з так само щирим жалем.

Збори прихильників „євободи думи“ відбудуть ся в садї „Гармонї“. На єї збори мають приступити тільки ті, що годять ся згори безусвідно і виключно на думку Вєз-уменка.

Зеркало зробило знаменитий „гешєт“ на буков. числі, бо придбало собі богато — безплатних читачів. Невдоволені тільки знані євпробітників, що не привикли писати хоч би „faule Witze“ — задармо.

Начальник громади має рівночасно доручити всім управненим до виборів легітимації виборчі та картки голосованя заасмотрені громадською печаткою й відповідно приладжені для вибору радних та їх заступників; на картках мусять бути замітка, що кожда иньша, не урядовою дорогою видана картка буде уважати ся неважною.

Замість згублених або нездатних до вжитку карток має на особисте жадане управнених до виборів видати дуплікати начальник громади а в день виборів предсідатель виборчої комісії.

§ 10. О розписаню виборів має начальник громади повідомити рівночасно повітову власть політичну. Ся може вислати на вибори комісаря, щоби стеріг виконаня законів та удержував спокій і лад. Громада не обовязана поносити кошта комісії.

§ 11. Виборами радних та їх заступників керує виборча комісія. Для кожного тіла виборчого має бути установлена окрема комісія. Вона складаєть ся з начальника громади або одного з поміж радних установленого ним яко предсідателя та одного писаря.

Комісія має рішати тільки о доущеню до голосованя та о важности відданих голосів, іменно тоді а) коли при голосованю повстають сумніва що до ідентичности виборця;

б) коли заквєстіонуеть ся важність або неважність поодиноких відданих голосів;

в) коли проти управнєня до вибору особи записаної в виборчу лісту, доки вона ще не голосувала, підносить ся заміти, що від часу виготовленя лісти віддало одно з умовій виборчого права.

Рішеня комісії мусять наступити сейчас і є безвідкличні. Рекурсу проти них нема. Комісія рішає більшістю голосів; предсідатель голосує тільки при рівности голосів і рішає ухвалу.

§ 12. Виборчі тіла збирають ся окремо. Вибирає насамперед третє, відтак друге, нарешті перше тіло. Коже тіло виборче може вибрати з поміж всіх вибираемих членів громади без огляду на тіло, до якого належить. Акт виборчий відбуваєть ся явно.

§ 13. Безпосередно перед початком голосованя предсідатель виборчої комісії має пригадати зібраним виборцям зміст §§. 5 і 6., що відносять ся до коштів вибираемости, пояснити їм хід голосованя і численя голосів і вівзати їх, щоби свої голоси віддали з сво бідного пересвідченя без огляду на якінебудь побічні обставини, як по своїй совісти уважають найбільше для добра громади.

По сім поученю виборча комісія має пересвідчити ся, чи урна призначена до викидуваня карток виборчих є порожня. Голосованє починаєть ся від того, що члєни комісії перші віддають свої картки. Відтак голосують виборці в тім порядку, в яким явили ся в льокалю.

§ 14. Кождий виборець має, показуючи свою карту легітимаційну, передати свою виборчу карту зложеноу предсідателеви комісії, а сей, не відчиняючи її, вкладає до урни.

Імена голосуючих виборців занясує секретар у виказ голосованя. Рівночасно має члєн комісії коже голосованє зазначити в лісті виборців побіч імени виборця.

§ 15. На виборчій карті має бути вписаних стілько імен, скілько радних зглядно їх заступників маєть ся вибрати. Коли на картці є більше імен, то останних не узглядняєть ся, коли менше, картка не тратить своєї важности. Коли імя одної і тої самої особи вписанє кілька разів, то при обчисленю голосів числить ся його лиш раз. Голоси, що вняли на особу виняту або виключену від права вибираемости, голоси, з якими получено якісь услівя або припоручєня, врешті голоси, з яких годі означити виразно особу, є неважні і при обчисленю більшости голосів не узгляднюють ся. Так само картки порожні або невідповідаючі §. 9.

§ 16. Вибори в кождім тілі мусять безусловно скінчити ся в призначенім на се дні. Віддачу голосів треба замкнути в означеню годині. Але виборці, що перед укінченєм призначеної години явили ся в виборчій льокалі і при кінці голосованя були присутні, не можна виключити від голосованя. Коли-б наступили обставини, що спивнюють початок, хід або закінченє виборчого акту, то виборча комісія може відложити або продовжити вибори на слідуючий день. Предсідатель комісії має се публично оголосити. Коли голосованє вже зачало ся, то акти виборчі і урна мають бути виборчою комісією запечатані аж до продовженя виборчого акту.

(Конець буде).

Фреквенція учительської семінарії.

Загально члєно учеників мужескої семінарії вносить в сім році 215 роздлєних між поодинокі роки в слідуючий спосіб: на I. році є 60, на II. 57, на III. 50, на IV. 48. На 60 учеників I. року припадає 26 Русинів, а 20 Волошок, (приміч гр. пр. є 41, гр. кат. 5). Решта Німців (10) та Поляків (4). На 57 учеників II. року є 21 Русинів, 18 Волохів; (гр. пр. прав. 36, гр. кат. 3); Німців 11, Поляків 7. На 50 учеників III. року Русинів є 19, Волохів 19; (гр. пр. 36, гр. кат. 3); Німців 7, Поляків 5. На 48 кандидатів IV. року Русинів 12, Волохів 17, (гр. пр. 27, гр. кат. 3); Німців 13, Поляків 6. Всіх учеників Русинів є 78, Волохів 74, Німців 41, Поляків 22.

В жіночій семінарії на 60 учениць I. року є Русинок 20, Волошок 28, (39 гр. пр., 9 гр. кат.). Німців 10, Польок 2. На 60 учениць IV. року Русинок 14, Волошок 19, (гр. пр. 27, гр. кат. 9), Німок 25, Польок 2. Разом: Русинок 34, Волошок 47, Німок 35, Польок 4. Всіх загалом учеників і учениць: Русинів 112, Волохів 121, Німців 76, Поляків 26.

Отже на 72 німецькі школи в краю, які крім того не мають ні одного неіспитованого помічника, припадає аж 76 німецьких кандидатів, а на 150 волошких і 185 руских шкіль народних, що числять поверх 300 неіспитованих сил учительських, числить семінарія учительська лєдві 121 волошких, а тільки 112 руских питомців! Так дбає ся германізаторска школа про освіту руского і волошкого народу! Чи-ж диво, що при такій системі анальфебетизм в краю не меншає як слід?

Звертаючи на отей сумні цєври увагу наших послів, надіємо ся, що вони доложать усіх сил, щоби, учительські семінарії вже раз розбиті на три відділи: руский, волошкий та німецький.

Звіт з діяльности „Жіночої громади“.

13. мая 1906. відбули ся перші загальні збори нашого товариства; покладемо тоді кріпкий фундамент під організацію, що мала згуртувати весь загал руского жіноцтва на Буковині.

Хоч на початку тої діяльности стояла фєральна тринадцятка, для нас вона не була нещаслива. Приступаючи за кілька днів до других загальних зборів можемо бажати собі, щоби і слідуючий рік був на стілько багатий в діяльність, як минувший, розпочатий під знаменем злощасної тринадцятки.

Півтора року житя товариства, — за малий протяг часу, щоби можна доконати справді великих діл, особливо у нас, де треба було втягнути до організації темні маси сільського жіноцтва, а попри те побороувати упередженя, з якими до нас віднесено ся.

Нині нехить суспільности до нашого товариства по части усунєна, праця коло підвигненя морального положєня руского жіноцтва постуєає скоро наперед, можемо сказати, що ми добре використали отсей недолгий протяг часу.

Після постанов статута централне товариство має головню старати ся о заснованє кружків на провинці. Таких кружків засновано досі 6 а іменно: у Вашківцях, Чорткові, Чернівцях, Вижедці, Оршівцях і Волоці. Головний виділ старав ся, щоби на отворенє кождо кружка вислано делегатки з привітом від товариства. Кружки відносили ся все до матерного товариства з повним довірем і головний виділ із свого боку слішив з порадою, де показувалась єї потреба. На жаль, майже ні один з кружків не зложив вимаганю статутного подовнєня доходів, але знаючи добре їх невідрадні матеріальні обставини, головний виділ закупив з власних фондів книжки, і давав пожички як пр. черновецькому кружку.

Кружки проявили доволі живу діяльність, найбільше кружок у Вашківцях і в Вижиці, де виготовлено народні костюми, і кружок черновецький, що заснував у себе школу шитя, до якої за невеличку оплату (6 К місячно) приймають на науку.

Наше товариство заняло ся продажею виробів буковинського домашнього промислу; в порозуміню з „красивим базаром“ видали ми відозву і перебрала посередництво в продажі сих виробів.

З нагоди іменованя красивим інспектором, основателю і почетного члена товариства д. Подовича взяло тов. наше поруч з иньшими участь в торжественнім комерці устроєнім в його честь і устами делегатки висловляли радість з причини його іменованя.

На святотчїм комерці в честь ново вибраних послів, голова товариства повитала їх від руского жіноцтва. В поминальну суботу 1906 і 1907 р. уряджено панахиду на могилі бл. п. писательки Евгенії Ярошинської і зложено вінець на єї могилі.

Коли жіноцтво в Австрії уряджувало віча в справі загального голосованя, ми вислали тільки петицію на руки голови руского клубу, бо час на віча був невідповідний.

Заходом тов. уряджено кілька відчитів, як пр. д-ра Маковєя, д. Луцкога, і величавий концерт в річницю основаня товариства.

Ось короткий огляд діяльности нашого товариства. Може декому число кружків видасть ся за малє; але щоби гаразд оцінити працю коло їх заснованя, треба пізнати сі перепони, з котрими прийшло ся бороти ідейним одиницям, котрі взяли на себе ся працю.

Тож приступаючи до других загальних зборів „Жіночої Громади“ звертаю ся до всіх наших Кружків, до всего руского жіноцтва, до цілої суспільности з горячою просьбою, щоби прибувала в неділю на наші збори.

М. Грушевич, секретарка.

З російської України.

Засіданє українського наукового товариства.

В неділю 29. вересня продовжало ся засіданє українського наукового товариства в Київї. Прочитано два реферати: 1) члена проф. М. Грушевського „Хазайство польского магната за Задніпрову перед Хмельниччиною“ і 2) члена Ів. Стешенка „Марко-Вовчок і його українські твори“. Окрім членів т-ва з'явилось багато гостей, так що сая була цілком заповнена слухачами і багатьом довело ся стояти в проході.

Відкриваючи засіданє, голова товариства проф. Грушевський зазначив той примєний факт, що наукове зібранє українського товариства викликало такий живий інтерєс у громадянства, доказом чому — велика сила гостей товариства; тому товариство старатиметь ся по змозі влаштуувати такі засіданя що тижня, або принаймні двічі на місяць.

В своїм докладі проф. Грушевський схарактеризував велике польське господарство на лівобережї України XVII столїтя (до Хмельниччини), про яке польські історики (наприклад — А. Яблоновский) люблять говорити як про велику культурну місію, котру ніби-то виконувало польське магнатство на просторах займанцївах Задніпрова. Докладчик висловив ту думку, що польські пани всю свою „культурну“ місію звели до того, що експлуатували самим грабїжним способом природні богатства краю, наприклад винищующі ліси для того, щоби з популу виробити поташ, який великими масами вивожено до балтійского порту Гданьска (теп. Данціг); окрім експлуатації лісових богатств магнати старались на своїх величезних латифундіях визнакувати насільки можливо людність, обкладаючи її податками, при помочи монополізованя в своїх руках права пропінанції (право курити й продавати горілку, мід, пиво), млинарского права, стягаючи собі судові й фїскальські доходи; пани користувались й натуральними доходами („поволовщина“, дохід з рільництва, 10 рік хліборобської праці на рік). Хоч сі порядки в порівнаню з кріпацким пєглом в Польщі й західній Україні були й не так уже тяжкі для української людности, але вони її дуже обурювали; український хлібороб не мирив ся з нами, вважаючи їх протїєвнєю уаурацією прибутку з вільної праці біля землі і свій протєст виявляв у формі грізних вибухів, які врешті видились в пожежу Хмельниччини. Яко цікаву ілюстрацію до своїх думок проф. Грушевський подав зміст одного документу, який і був центральним пунктом його докладу. Се — контракт „кравієского каштелєна“ Конецпольского, яким він 1643 року дав в аренду шляхтичу Длускому гадяцьку волость. Документ цей прекрасно показує характер магнатского господарства на лівобережю із його ролю в економічному розвигнєві краю, в який воно майже не вносило жадних капіталів, не вкладало інтензивної праці біля землі, а обмежувалось просто експлуатацією його природних богатств і його мешканців — українських хліборобів та міщан.

Після першого реферату прочитано й другий — про Марка Вовчка. Референт д. Стешенко спивинив найбільше над питанням про те, кого вважати дійсним автором „Народних оповідань“ — чи Марію Марковичку, чи її чоловіка Опанаса Марковича. Завнайомивши слухачів з поглядами на художественне значенє „Народних оповідань“ видатних критиків і знавців, як українських так і російських: Кудіша, Чалого, Петрова, Добролюбова, Тургенєва, Слабичєвого та ин., зазначивши високу вартість українських творів Марка-Вовчка і другорядну вагу її російських творів, д. Стешенко прийшов до висновку, що Марії Марковиччї належала в епілній її роботі з чоловіком тільки сабула, кістяк оповідань; надати ж душу оповіданям, зробити їх блискучими малюнками власне українського житя, надати їм чудову форму що до мови мїг тільки такий знавець українського народу та його мови, споріднений з ним душею, яким був Опанас Маркович. Російка Марковичка-Вилиньска не могла так перенятись розумінєм психології українського селянина, не могла так опанувати його мовою, чудові зразки якої дають нам „Нар. Опов.“

Реферат д. Стешенка викликав живу дискусію, в котрій найбільшу участь взяв члєн т-ва д. Грінченко; він висі чимало поправок і уваг до відчиту, зазначив досить поверховний етнографізм оповідань Марка-Вовчка, винєсений з ознайомленя переважно з народньою піснєю та переказом, і на підставі порівнаня „Народ. Опов.“ з де-якими джерелами, що безперочно належать Опанасови Марковичови (напр. його кореспонденція до „Черниг. Лїстка“) висловив думку, що своїм художественним українським кольоритом „Нар. Опов.“ завдячують Опанасові; „якби не було Опанаса, не було б і „Марка-Вовчка“. Дій Грінченко, між иним зауважив, що в обробленю мови „Нар. Опов.“ приймав участь і редактор їх — Кудіш, як про се свідчить його лист. Проф. Грушевський звернув увагу на те, що при розгляді творів М. В. з'їгноровано гарну історичну повість „Маруса“, писану Марією Марковичною за кордоном, в якій видно солідне ознайомленє з українським побитом. При сьому познайомив проф. Грушевський зібранє з змістом тільки що присланих споминів про Марію Марковичку Ганню Барвінок, які потверджують редакторські виправки Кудішем оповідань Марка Вовчка. З огляду на те, що дискусія затяглась, а також вважаючи на невідготовленість учасників дискусії до спеціального

аналізу питання про авторство Марії й Опанаса Марковичів, проф. Грушевський закрав заставне, запропо- нувавши перенести дискусію до слідуючих зборів.

Перше слово про історію України на висших жіночих курсах в Петербурзі.

Про перше слово з нашої бувальщини в висших жіночих курсах в Петербурзі пише д-ка Українка в "Раді": Сьогодні 25. вересня, читалась на В. Ж. К. вперше лекція по історії "Южной Руси".

В аудиторії і побіля неї великий натовп слухачок. Настрій підвищений.

Всі чекають. Ось гучно задували оплески, — се ввійшла проф. А. Я. Сеїменко.

Шановна добр. Сеїменко в своїй першій лекції дуже гарно і яскраво з'ясувала перешкоди, які до останнього часу не давали змоги вчити історію Укра- їни і взагалі місцеві історії.

"Наука переплелась з політикою", "заля науки не було волі", "російська історія ігнорувала місцеві історії" — так казала добр. Сеїменко.

Се дійсно так. І ще й тепер наука в неволі, а особливо наука на Україні.

І сумно, що нам, Українцям, історію України до водить ся слухати на російській мові, і чудно, що і досі болять ся "Южную Русь" назвати її дійсним назвиским, Україною. Але ж крок наперед вже зроблено. Перед нами той факт, що навчання "єдиної ро- сійської" історії відходить потроху в "область пре- даний".

І ще завне дуже доведеть ся нам напружу- вать сили, але близько вже той час, коли по висших, середніх і низших школах залунає українська мова, послі Українці здобудуть право, святє право лю- дини, — щоби нам можливо розвивать ся на своїй рідній мові!

НОВИНКИ.

Чернівці, 5. вересня 1907.

Вісти з Ради шкільної красвої. Кваліфікаційні іспити для учителів шкіл народних і виділових з ні- мецькою, румунською і рускою мовою викладовою в Чернівцях починають ся в п'ятницю, 22. надолоста с. р. — Міістерство просвіти надало проф. учит. семінарії В. Івасюкові VIII. кл. ранга. — Роз- писано конкурси на посади: 1 підучительки в 3 кл. нар. шк. в Чагорі, 1 учителя в 1-кл. нар. школі в Молодичівці (вірочн. гр.-пр.), 1 підучителя в 6-кл. шк. нар. в Раранчу, 1 учителя в 4 кл. шк. нар. в Горішніх Ширівцях, 1 підучителя в 4- кл. шк. нар. в Новій Жучці всі черновецького округу шкільного, з рускою мовою викладовою та нім. предметом. Далше на посади: 1 учителя в 4 кл. шк. нар. в Бальківцях та 1 учителя в 4 кл. нар. в Шербідцях середнього округу з рускою мовою викладовою та нім. предметом. Врешті на посаду 1 учителя з рускою мовою викл. та нім. предметом в 3 кл. шк. нар. в Панці округу сторожинецького. Пода- вати ся треба до кінця жовтня с. р.

П-ні Антоніна Осиповичева славно-звісна ар- тистка нашого українського театру, обходить сего року, дня 15 жовтня, 25-літній ювілей своєї діяль- ности на нашій сцені.

В справі закупна дров до палива. Для мешкан- ців Чернівців закупила від гр. пр. фонду релігійного "Селянська Каса" 1500 м³ дров до палива. Сяжень буде коштувати коло 70 К. з доставою до дому. Хто хоче користати з сеї нагоди, най зголосить ся до канцелярії "Селянської Каси" чи то устно чи пи- семно. Завдатку на кожний сяжень треба зложити по 30 К. Близші відомости дає радо канцелярія.

До відома консисторії. Зачуваємо, що на опорожнену парохію в Мамайвцях нових назначено о. Бриндзана дотеперішного сугрудника при Николає- вий церкві в Чернівцях. Се місце при названій церкві тепер опорожняє ся, і ми цікаві знати, кого надасть сюди наша світла консисторія, бо доси займав його Русин. Чи консисторія не схоче знов вихати сюди якого Волоха, або зрумувшеного та скапанщеного "Русина".

Загальні збори "Жіночої Громади" відбудуть ся в неділю 6. жовтня о годині 3. з полудня в "На- роднім Домі" з слідуючим порядком денним: 1. Від- читанє протоколу послідних зборів. 2. Звіт з діяль- ности товариства. 3. Звіт касовий. 4. Зміна статутів. 5. Вибір видлу. 6. Вільні вносеня. — За видлі: *Е. Кумановска* голова. *М. Трусович* секретарка.

Велику забаву з танцями устроє в неділю 6-го жовтня нового ст. 1907 року, в сали "Руского Народного Дому" в Чернівцях ул. Петровича ч. 2. Товариство "Руский Міщанський Хор". — Вступ на салю 1 корона від особи. Білет сямілійний на 3 особи 2 корони 40 сотників. — Початок точно о годині 8 ій вечером.

Зміна в редакції "Руслана". Д. Лев Лопатинь- ский, дотеперішній видавець і відвічальний редактор "Руслана", — як доносить сам "Руслан" з днем 2 го жовтня дефінітивно уступив зі складу редакції. Д. Лопатинський вступає на практику до суду, хоча від- дати ся адвокатському званю. Як видавець і відвічаль- ний редактор фігурує тепер д. Семен Горук.

Пасивний опір на залізницях. У Відні відбуло ся дня 30. вересня віче урядників і функціонерів при- ватних залізниць і рішило розпочати пасивний опір, не дождаючи постанови дирекції дотичних залізниць. Наслідком того на північно-західних ділянках пасивний опір в повнім ході. Посіпні поїзди прибувають із значними спізнєнями. Доси приступило до пасивного опору около 90 тисяч осіб.

Покликанє д-ра Франка на університетську ка- тедру. Болгарське міністерство просвіти — як до- носить "Діло" — звернуло ся до д-ра Івана Франка з пропозицією обняти катедру славянських літе- ратур в Висшій школі в Софії, подаючи йому дуже корисні услєвія. Як довідемо ся, д-р. Франко відніє ся до сеї пропозиції прихильно, хоч рішенє в сій справі ще не запало. — При сій нагоді до- ламо, що крім д-ра Франка і д-ра Збюкова подібну пропозицію дістав також доцент варного права на львівськй університеті адвокат д-р. Іван Добрян- ский. Про рішенє д-ра Збюкова в сій справі не знаємо, д-р. Добрянський з огляду на свій старий вік пропо- зиції не прийняв.

Напад на поїзд. З Одеси доносять: На курєр- ский поїзд, що їзав з Одеси до Києва напала оноді вечером коло стації Гіязково, 14 кілометрів від Одеси, ватага зложєна з 15 осіб. Частина напасників звязала наперед будника і дала знак, що-б поїзд за- держав ся. Друга частина вєла до поїзду в Одесі і вискочила аж тоді, коли поїзд на знак, даний роз- бишакими, станув серед поля. Три розбишаки вєско- чили на локомотиву, інші до вагонів, а третя група острілювала з обох боків поїзд, в котрім їхало яких 200 подорожних, між ними багато жєнщин. Розби- шаки дали около 200 вистрєлів. Один жандарм і кіль- кох подорожних пробувало їм відповідати також ви- стрєлами, однак жандарм одержав таку тяжку рату, що небавком помер. Тимчасом розбишаки розбили при помочи динаміту поштовий вагон, в котрім найшли тільки кореспонденцію та пакунок. Вагон згорів а так сам сусідній особовий вагон II. класи. Все ж таки розбишаки зрабували 4.900 рублєв готівкою та квітє одеської філії державного банку на 100.000 рублєв. Після нападу поїзд вернув ся до Одеси, звідки виру- шили козакї шукати розбишаків. Поки-що арешто- вано в околиці Одеси шість, підозрілих о участь в нападі на поїзд.

Міський театр в Чернівцях.

В п'ятницю відбуло ся в міській театрі інавгу- раційне представлєне під новою дирекцією і з новим персоналом. По віддеклямованю сьвятоточного прологу і відєпаню австрійс ого гимну, грали комєдію Ка- дєльбург: Родниє сє в'єтє (der Familientag). Комєдія сама сєбою нічо незвичайного. Темз: або майорат в аристократичній родині Волнів або жінка з міщанського дому, розвязка: і одно і другє. За заслугу авторова треба подєслати однак, що при такій нагоді вєстерєв ся демократичної фразєології і досить зруч- ною характеристикою осіб виставив з одного боку на сьмїх застенєдїатєль аристократичних бюрократів, а з другого рєчником поєднаня аристократів "mit den Bürgern" зробив героїчного хоча добросердного ти- пового "стрийка", колишнього канітана, якого вже сам потяг до міщанського жєнодтва ну, і до — аль коголю (се-ж міжнародні і "міжклясові" елементи) зближив до міщанських сфер. (Слова "міщанський" уживаю в значіню німецького "bürgerlich"). Грали ко- мєдію загально дуже добре, з темпераментом. Признанє належать ся особливо п. Бург за відтворєне ролі традиційної теги, яка з ширюю оїкою заручє моло- дих людей, де тільки може, та п. Гранд за ролю знаного вже стрійка. П. Шілдер в ролі старого, безмежно найвного німецького "ландвірта" викликавав своєю грою щірї вибухи сьмїху у публики. Режисєр п. Губль як образий сєніор дому Волні і поста- вою і грою був справдї знаменитий в сьоїй ролі, а його партнерка п. Люст вивовї заслужила на ком- пємент "liebenswürdig", що дістала від генерал-ма- йора. Прочі артисти стараним виконанєм ролє до- строїли ся до гри передових осіб і дали гарну цілєть. В суботу грає театр "Трубадура", в негїаю "Циганського барона".

НАУКОВИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Ернєст Генєль.

Історія розвитку сьвіта.

Наука о розвитку (генетика, оволютизм, еволюціонїзм). Наука, яку ми нині зовемо наукою о розвитку (в найдальшій змислї), є в своїй цілости як також в поодиноких частях дитиною 19 віку; вона належить до його найважнїших і найсвітлїйших втворів. Дїйсно се понятє ще в 18. відї майже не знає, стало сєгодня мїцною основою нашого дїлого сьвітєогляду. Тут подаємо короткїй перегляд найваж- нїйших кроків вперед, які наука о розвитку поробила в протягї 19. віку; вона розпадає ся після своїх предметів на чотирі головні частї; она дотичить природного повстаня 1. космосу, 2. землі, 3. зємогих ор- ганїзмів і 4. чоловіка.

1. Монїстична космогенія. Щоб устрїї і механїчний початок цілої сьвітєвої будови після „принципів Ньютона“ — зн. на підєставі математич-

них і фізичних законів — в найбільш поєдинчий спо- сїб пояснити, до сього зробив першу пробу Імануєл Кант в своїм славнім молодєчїм творї: "Загальна натуральна історія і теорія неба" (1755). На жалє сїєї величавий і відважний твір остав майже через 90 лїт зовсім невідомим; аж в р. 1845 відкрив його наново Олександр Гумбольт, в першїм томї своєго "Космосу". Між тим великий французский мате- матик Пер Ланглас самостїйно дійшов до подібних теорїй як Кант і видосконалив їх дальше з матема- тичним узасадненєм в своїм творї "Exposition du sy- stème du monde" (1796). Його капітальний твір "Mé- canique céleste" появил ся в роцї 1799. Звідки рїси космогенїї Канта і Лангласа подягають, як звєсно, на механїчним поясненю планетних рухів і звідси ви- снованим принятю, що всі сьвітєві тїла первісно по- встали з крутячих ся клубків мряки через загущєнє. Ся "небулярна гіпотєза" або "космогенїчна газова теорія" вправдї низїйше була багато поправлена і доповнена, однак она стоїть ще нинї незахитана як найліпша зі всіх проба до одноцїльного і механїчного поясненя повстаня сьвітєвої будови. В найновїйшїм часї зазнала вона значного доповненя і заразом укрї- лєня принятєм, що сїєї космогенїчний процес відбув ся не лише раз, але повтаряє ся періодично. Між тим коли в повних частях безконєчного сьвітє- вого простору з крутячих ся клубків мряки новї сьві- товї тїла повстають і розвивають ся, то противно в інших його частинах старї остудженї і замєрзї тїла сьвіта через стрїчу розбивають ся і розсїпають ся в розсїпани маси мряки.

Початок і кінєць сьвіта. Майже всі старїйші і новїйші космогенїї а також найбільша часть тих, що держали ся Канта і Лангласа, вихо- дили від науочого погляду, що сьвітєв мав початок. Так після далеко розширеної "небулярної гіпотєзи" на початку мав первісно утворити ся величезний клубок мряки з крайно нїжної і легкої матерїї в пев- ній хвилї ("перед безконєчно давними часами") зачав ся в сїм клубку ротаційний поворот. Маючи "перший початок" сєго космогенного руху, можна тоді поля механїки принципів дальші подїї в теорїю сьвітєвих тїл, відрїжнено планетних системів і т. д. на певно висновати і математично узасаднити. Сїей першїй "початок руху" є другою "загальною сьвітєвою" поля ді Воа-Ремонд; він уважає її трансцен- дентною. Також багато інших дослідників при- роди і філософів не можуть побороти сєї трудности і рєзїгнують признаючи ся, що тут треба припустити першїй "надприродний почин", отже "чудо".

Після нашого погляду розвїзєть ся єю "другу сьвітєву загадку" принятєм, що рух є так само ім- манентною і первісною прикметою субстанції як вражливїсть. Оправданїє до сєго монїстичного принятя находимо по перше в законї о субстанції а по другє в великих постунах, які зробила агрономїя та фізика в другїй половинї 19. столїтя. Через спек- тральну аналізу Буизєна і Кірхгофа (1860) довідались ми не лише, що мільони тїл сьвітє- вих, які заповняють простір сьвіта, складають ся з тих самих матерїй як сонєце і земля, але також, що вони находять ся в рїзних станах розвитку; за її помочю надбали ми навіть відомостий про рухи і віддалєні сталих звїзд, що годї було пізнати лише за посред- ством далековиду. Далше сам телєскоп поправ- лєно значно, який при помочи фотоґрафїї принїс нам ряд астрономїчних вїкрить, про котрі на початку 19. столїтя нікому й не снилось. Особливо більше обзаконєленє з комєтами і відломками звїзд, з купами звїзд і плямами мряки повчило нас о великїм значіню малих сьвітєвих тїл, які мїлїардами роздїленї між ве- ликами звїздами в сьвітєвїм просторі.

Знаємо тепер також, що шляхи мільонів сьві- тових тїл незмінні і вчлсти неправильні, між тим коли давнїйше уважано системи планєт нєстїйними і думано, що повертють ся клубки в вічній рівномір- ности описують свої круги. Важні відомости завдячє астрофізика також величезному постунові на інших областях фізики, передусїм на полі оптики і елект- рички як також на полі теорїї етеру. Вкінці і передусїм найбільшим постуном в нашїм пізнаню природи явлєє ся універсальний закон о субстанції. Знаємо тепер, що він так само всюди в найдальших просторах сьвіта має безусловну вагу як і в нашїй системї планєт, як також в най- меншїй частинї нашєї землі і в найменшїй кєлїїці людського тїла. Також маємо право і логїчно при- неволєні де важного припущєнє, що збереженє матерїї і енергїї за всіх часів так само загально істїнувало як нинї істнує. Безконєчне універсальнє підлягає, підлягає і будє підлягати законові о субстанції. (Дальше будє).

РУСКА КАСА © РУСКА КАСА
тов. зарєєстрованє з ограничєною порухою в Чернівцях.

Одинока своєго рода українська фінансова інстї- туція на Буковинї. — Приймає вкладєні щадничї і опрєцентовує їх на 5%. — Най вносить 40 К і платимо 6% вносєє 2 К. — Родимці! Хай ключ "сїєї до своєго" відїбє ся голоєним відомоном по- ділїй Буковинї і най кожний, що почуває сєбе щї- рим патріотом-Українцем складає свої обєднєні в "Рускій Касї".

Прїєднужтє нам нових членів! Дирєкція.

